

Acorus calamus

tatarak zwyczajny

Powszechnie uprawiana, silnie aromatyczna, bagienna i nadwodna bylina. Pochodzi z Chin i Indii, ale do Europy trafiła już w średniowieczu, podczas najazdów tatarskich, i występuje w naturze na brzegach wód o wolno płynących wodach. Dorasta do ok. 100 cm wysokości. Rozrasta się dzięki grubym, płozącym się kłączom. Liście mocno wydłużone, mieczowate, jasnozielone, ostro zakończone, z zaznaczonym nerwem głównym, do 120 cm długości. Łodyga tataraku jest nierozgałęziona i w dolnej części czerwonawa. Mało dekoracyjne, kolbowate kwiatostany, do 9 cm długości, pojawiające się w V-VI, mają zmienne zabarwienie, początkowo zielonkawożółte, następnie w miarę dojrzewania przyjmują barwę brunatną. Tatarak nie jest rośliną trudną w uprawie. Do wzrostu wymaga miejsca bardzo wilgotnego, słonecznego i raczej osłoniętego oraz gleby próchnicznej, z dodatkiem gliny. W takich warunkach może rosnąć w płytkich wodach stojących, o głębokości do 20 cm. W ogrodach stosowany do obsadzania brzegów stawów lub oczek wodnych. Uprawiany w Europie nie zawiązuje nasion, dlatego jedynym sposobem rozmnażania jest podział kłączy. Kłącza wykorzystywane są jako przyprawa korzenna i surowiec zielarski.

autorzy opisu tekstowego: Małgorzata Kunka; Związek Szkółkarzy Polskich

zasięg geograficzny	Europa, Azja, Syberia, Ameryka Północna
grupa roślin	byliny
grupa użytkowa	byliny
forma	bylina
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	kępiasty
docelowa wysokość	od 0,5 m do 1 m
barwa liści (igieł)	jasnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
rodzaj kwiatów	kwiatostan
pora kwitnienia	maj czerwiec
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże wilgotne podłoże podmokłe (bagienne, nadwodne, wodne)
rodzaj gleby	próchniczna gliniasta
walory	ciekawy pokrój ozdobne z liści/igieł

zastosowanie	ogrody przydomowe parki ogrody wodne i bagienne kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody)
strefa	4

autorzy opisu tabelarycznego: Małgorzata Kunka; , Związek Szkółkarzy Polskich;

